

Bruselj, 29. marec 2017
(OR. en)

7804/17

**Medinstitucionalna zadeva:
2017/0035 (COD)**

**POLGEN 36
INST 154
JUR 167
CODEC 512**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	15. februar 2017
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2017) 85 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) št. 182/2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

---

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2017) 85 final.

Priloga: COM(2017) 85 final

Strasbourg, 14.2.2017
COM(2017) 85 final

2017/0035 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 182/2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Ta pobuda temelji na izjavi, ki jo je predsednik Komisije izrekel septembra 2016 v govoru o stanju v Uniji v Evropskem parlamentu: „Če se države članice med seboj ne morejo dogovoriti, ali bi prepovedale uporabo glifosatov v herbicidih ali ne, ni prav, da Parlament in Svet prisilita Komisijo, da odloči o tem. Zato bomo spremenili ta pravila, ker to ni demokracija¹.“

Komisija se je pri sprejemanju aktov po postopku v odboru v preteklih letih večkrat znašla v položaju, ko je pravno zavezana, da sprejme odločitev o odobritvi, kadar v odboru ni dosežena kvalificirana večina držav članic, ki se opredelijo (za odobritev ali proti njej). Meni, da je ta „nepredložitev“ mnenja težavna zlasti, kadar zadeva politično občutljiva vprašanja z neposrednim učinkom na državljane in podjetja, na primer na področju zdravja in varnosti ljudi, živali ali rastlin.

Komisija večino pravnih aktov Unije, sprejetih vsako leto, sprejme v skladu s pooblastili, ki jih nanjo preneseta Evropski parlament in Svet kot sozakonodajalca, bodisi z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU bodisi z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU². V nasprotju z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU se splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije, v skladu s členom 291(3) PDEU določijo vnaprej z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku. Ta pravila in načela so določena v Uredbi (EU) št. 182/2011 (uredba o postopku v odboru)³.

Predlog določa ciljno usmerjene in omejene spremembe Uredbe (EU) št. 182/2011, zato predlog zadeva samo izvedbene akte.

---

¹ Govor o stanju v Uniji v letu 2016: https://ec.europa.eu/commission/state-union-2016_sl.

² Komisija je leta 2016 sprejela 137 delegiranih aktov in 1 494 izvedbenih aktov.

³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Komisija je februarja 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu poročala o izvajanju Uredbe (EU) št. 182/2011⁴. V navedenem poročilu je bilo sklenjeno, da Uredba omogoča učinkovito uporabo izvedbenih pooblastil Komisije pod nadzorom držav članic. Zato cilj tega predloga ni spremeniti okvir postopka v odboru kot tak. Vendar je bilo v poročilu opisanih tudi nekaj težavnih primerov, zlasti v zvezi z odločanjem o gensko spremenjenih organizmih (GSO). V teh primerih niso države članice nikoli dosegle kvalificirane večine za osnutek sklepa Komisije o odobritvi gensko spremenjenih organizmov (GSO) ter gensko spremenjenih živil in krme ali proti njemu. Tako so se vsa glasovanja končala z nepredložitvijo mnenja, kar pomeni, da se odbor ni mogel opredeliti za osnutek akta ali proti njemu. Ta izid se je vedno ponovil tudi v odboru za pritožbe, tj. organu, katerega namen je zagotavljati pomoč pri odločanju v občutljivih in težavnih primerih. Zato je bilo treba odločitve na tem področju sprejeti sistematično brez podpore kvalificirane večine držav članic v odboru⁵.

Komisija je že sprejela ukrepe za upoštevanje posebnega položaja na področju GSO. Po direktivi o odobritvah gojenja⁶, ki je začela veljati leta 2015, je aprila 2015 po isti logiki sprejela predlog za spremembo zakonodajnega okvira v zvezi z živili in krmo⁷. V skladu s predlagano rešitvijo se ohrani centraliziran postopek odobritve, hkrati pa se državam članicam omogočijo ukrepi za izvzetje. Ta predlog je še vedno v zakonodajnem postopku.

Razprave o podaljšanju veljavnosti registracije aktivne snovi glifosat, ki so poleti 2016 potekale v odboru za pritožbe, so pokazale, da težave zaradi nepredložitve mnenja niso omejene na GSO. Tudi v tem primeru države članice niso zbrale večine glasov za sklep o odobritvi v odboru za pritožbe ali proti njemu, zato je morala Komisija sprejeti odločitev brez podpore držav članic⁸. Kot je navedeno zgoraj, je to težavno zlasti, ker te odločitve pogosto zadevajo politično občutljiva vprašanja z neposrednim učinkom na državljane in podjetja, zlasti na področju zdravja in varnosti ljudi, živali in rastlin. Komisija je sicer pooblaščenca za

---

⁴ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju Uredbe (EU) št. 182/2011 (26. 2. 2016, COM(2016) 92).

⁵ Glej Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Pregled postopka odločanja o gensko spremenjenih organizmih (GSO) (22. 4. 2015, COM(2015) 176).

⁶ Direktiva (EU) 2015/412 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o spremembi Direktive 2001/18/ES glede možnosti držav članic, da omejijo ali prepovejo gojenje gensko spremenjenih organizmov (GSO) na svojem ozemlju (UL L 68, 13.3.2015, str. 1).

⁷ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1829/2003 v zvezi z možnostjo držav članic, da na svojem ozemlju omejijo ali prepovejo uporabo gensko spremenjenih živil in krme (22. 4. 2015, COM(2015) 177).

⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/4152/1 z dne 29. junija 2016 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede podaljšanja veljavnosti registracije aktivne snovi glifosat.

odločanje v takih primerih, vendar meni, da bi morale države članice zaradi posebne občutljivosti zadevnih vprašanj v teh posebnih okoliščinah prevzeti tudi več odgovornosti v postopku odločanja. Vendar tega ni mogoče ustrezno zagotoviti, kadar države članice ne morejo doseči kvalificirane večine, ker se nekatere odločijo, da se bodo glasovanja vzdržale, ali niso navzoče na sestankih odborov ali odbora za pritožbe.

Komisija zato meni, da bi bilo treba to zadevo obravnavati z nekaj zelo ciljno usmerjenimi spremembami pravil o postopku v odboru. Skladno s tem je v delovnem programu za leto 2017⁹ napovedala pobudo o posodobitvi postopkov v odboru.

Ta predlog vsebuje štiri ciljno usmerjene spremembe. Predmet tega predloga je strogo omejen na te štiri ciljno usmerjene spremembe in ne zajema drugih elementov Uredbe (EU) št. 182/2011. Komisija meni, da se je izkazalo, da sistem, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 182/2011, v praksi na splošno dobro deluje ter zagotavlja ustrezno institucionalno uravnoteženost vlog Komisije in drugih udeleženih akterjev. Zato je po njenem mnenju bistveno, da ta sistem še naprej deluje brez sprememb, razen predlaganih ciljno usmerjenih sprememb. Edini cilj teh sprememb je izboljšati delovanje postopkov v odboru na ravni odbora za pritožbe, da bi se zagotovila širša politična odgovornost in lastna odgovornost glede politično občutljivih izvedbenih aktov, vendar brez sprememb pravnih in institucionalnih pristojnosti za izvedbene akte, urejene z Uredbo (EU) št. 182/2011.

- **Veljavni zakonodajni okvir**

Uredba (EU) št. 182/2011 določa mehanizme, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije. Pri najpogosteje uporabljenem postopku, tako imenovanem „postopku pregleda“¹⁰, predstavniki Komisije predložijo osnutke izvedbenih aktov odboru, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in ki nato poda mnenje, običajno z glasovanjem. Ta glasovanja potekajo po pravilu kvalificirane večine, kot je določeno v Pogodbah. Na tej stopnji so pri glasovanju v odboru mogoči trije izidi:

- Če kvalificirana večina držav članic glasuje za osnutek akta Komisije (pozitivno mnenje), Komisija *mora* sprejeti akt.

---

⁹ Delovni program Komisije za leto 2017 – Za Evropo, ki varuje, opolnomoča in ščiti (25. 10. 2016, COM(2016) 710).

¹⁰ Svetovalni postopek pri tem ni pomemben.

- Če kvalificirana večina glasuje proti (negativno mnenje), Komisija *ne sme* sprejeti akta.
- Če ni kvalificirane večine za ali proti (mnenje ni podano), Komisija *lahko* sprejme osnutek izvedbenega akta – kar pomeni, da se lahko odloči tudi, da ga ne bo sprejela.

Komisiji se sprejemanje izvedbenih aktov, kadar kvalificirana večina držav članic ne nasprotuje ukrepu, omogoči zaradi zagotavljanja učinkovitega izvajanja zakonodaje. Samo nasprotovanje kvalificirane večine držav članic lahko Komisiji prepreči sprejetje izvedbenih aktov. Tukaj je mogoča primerjava z določbami o delegiranih aktih, saj je za preprečitev začetka veljavnosti teh aktov tudi potrebna (kvalificirana) večina, vendar ne v odboru, ampak v Evropskem parlamentu ali Svetu.

Vendar je v uredbi o postopku v odboru¹¹ navedenih več posebnih primerov, v katerih je Komisiji pravno onemogočeno sprejetje izvedbenega akta, kadar na stopnji odbora za pregled mnenje ni podano. To velja v treh različnih primerih:

- (1) na nekaterih področjih politike (davki, finančne storitve, zaščita zdravja ali varnosti ljudi, živali ali rastlin ali dokončni večstranski zaščitni ukrepi);
- (2) če temeljni akt določa, da osnutek izvedbenega akta ne sme biti sprejet, kadar mnenje ni podano (tako imenovana „klavzula o nepredložitvi mnenja“);
- (3) če osnutku akta nasprotuje navadna večina članov odbora.

V takih primerih Komisija predloži izvedbeni akt odboru za pritožbe, ki ga prav tako sestavljajo predstavniki držav članic, vendar na višji ravni. Če odbor za pritožbe prav tako ne poda mnenja, lahko Komisija sprejme osnutek. To pomeni, da ima Komisija v takih primerih, kadar na koncu postopka pregleda mnenje ni podano, diskrecijsko pravico, da presodi, ali bo sprejela osnutek izvedbenega akta ali ne.

Ta diskrecijska pravica Komisije ob nepredložitvi mnenja je bila uvedena z Uredbo (EU) št. 182/2011. Komisija pred letom 2011 ni imela druge možnosti, kot da sprejme osnutek izvedbenega akta, kadar odbor ni podal mnenja ali se Svet ni odzval. Uvedena je bila večja prilagodljivost, da bi lahko Komisija ponovno preučila osnutek izvedbenega akta in se odločila, ali naj ga sprejme ali ne, ali pa naj odboru predloži spremembo osnutka, med drugim

---

¹¹ Primeri so navedeni v členu 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

ob upoštevanju stališč, ki so jih države članice izrazile v odboru. To je poudarjeno tudi v uvodni izjavi 14 Uredbe (EU) št. 182/2011, v kateri je navedeno: „Z namenom poiskati uravnotežene rešitve bo Komisija pri razmišljanju o sprejetju drugih osnutkov izvedbenih aktov na posebej občutljivih področjih, kot so davki, zdravje potrošnikov, varnost hrane in zaščita okolja, v največji možni meri ravnala tako, da ne bo nasprotovala prevladujočemu stališču, ki se morda v odboru za pritožbe pojavi v zvezi z ustreznostjo izvedbenega akta.“

Vendar Komisija s to prilagodljivostjo ni razrešena obveznosti sprejemanja odločitev v primerih, ki so na primer povezani z zahtevki za odobritev dajanja proizvodov ali snovi v promet. Ker ima proizvajalec, ki je vložil vlogo za odobritev, pravico prejeti odločitev o vlogi, mora Komisija odločitev sprejeti v razumnem roku. V prejšnjem okviru postopka v odboru je Splošno sodišče menilo, da Komisija ni izpolnila obveznosti, ker ni izvedla postopka za odobritev, potem ko je odbor izglasoval, da ne bo podal mnenja¹².

Odbori so leta 2015 izdali skupno 1 726 mnenj, od katerih sta bili dve negativni, v 36 primerih pa mnenje ni bilo podano, kar pomeni 2 % vseh mnenj. Deset zadevnih primerov je bilo predloženih odboru za pritožbe, v katerem mnenje prav tako ni bilo podano. V obdobju 2011–2015 je v 36 od 40 primerov, predloženih odboru za pritožbe, ta potrdil izglasovano nepredložitev mnenja. Čeprav je skupno število teh primerov majhno, zadevajo zelo občutljiva področja. Odbor za pritožbe tako ni pripomogel k jasnemu izoblikovanju stališč držav članic in je imel doslej malo dodane vrednosti. Komisija zato meni, da je treba spremeniti pravila, ki urejajo odbor za pritožbe, da bo ta lahko v celoti izpolnjeval svojo vlogo.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlagane spremembe Uredbe (EU) št. 182/2011 so ciljno usmerjene in omejene ter zadevajo izjemne primere na ravni odbora za pritožbe. Ker se je izkazalo, da sistem, vzpostavljen z Uredbo, na splošno dobro deluje, Komisija meni, da je bistveno, da preostala področja tega sistema ostanejo nespremenjena.

---

¹² Sodba Splošnega sodišča z dne 26. septembra 2013 v zadevi T-164/10, Pioneer Hi-Bred International, Inc., proti Komisiji.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog je skladen s predlogom Komisije v zvezi z gensko spremenjenimi živil in krmo¹³. Delni razlog navedenega predloga je bil tudi nepredložitev mnenj na tem področju, zato se v njem predlaga pristop, v skladu s katerim se državam članicam omogoči, da na svojem ozemlju omejijo ali prepovejo uporabo gensko spremenjenih živil in krme. To je namenjeno obravnavi posebnega položaja v tem sektorju in ni povezano s samim postopkom odločanja. Pristop iz tega predloga pa zadeva postopkovna pravila kot taka ne glede na sektor. Oba pristopa se zato dopolnjujeta.

Predlog je prav tako skladen s predlaganima uredbama o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije v skladu z zavezo, sprejeto v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje¹⁴. V navedenih predlaganih uredbah niso predlagane spremembe v zvezi s postopki odločanja kot takimi, ampak je njun namen uskladiti veljavna pooblastila s pooblastili v zvezi z delegiranimi akti in v nekaterih primerih tudi s pooblastili v zvezi z izvedbenimi akti.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog temelji na členu 291(3) PDEU, pravni podlagi za Uredbo (EU) št. 182/2011, ki naj bi se s tem predlogom spremenila.

- **Subsidiarnost**

Unija ima v skladu s členom 291(3) PDEU izključno pristojnost za določanje splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

---

¹³ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1829/2003 v zvezi z možnostjo držav članic, da na svojem ozemlju omejijo ali prepovejo uporabo gensko spremenjenih živil in krme (22. 4. 2015, COM(2015) 177).

¹⁴ COM(2016) 799: Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prilagoditvi številnih zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije, in COM(2016) 798: Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prilagoditvi več zakonodajnih aktov na področju pravosodja, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Glej točko 27 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (UL L 123, 12.5.2016, str. 1). Komisija bo pravočasno pripravila predlog prilagoditve več aktov s področja zdravja in varnosti, izključenih iz navedenih predlogov.

- **Sorazmernost**

Predlagane spremembe so omejene na to, kar je nujno potrebno za obravnavo zadeve, in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev. Omejene so na spremembe na ravni odbora za pritožbe.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

V predlogu so določene omejene spremembe postopkov sprejemanja izvedbenih aktov na ravni odbora za pritožbe. Te spremembe so izključno institucionalne in postopkovne narave ter na primer ne spreminjajo pravil, ki določajo dejavnike, na podlagi katerih je treba presoditi odobritev snovi. Te spremembe kot take zato nimajo pomembnega gospodarskega, okoljskega ali socialnega učinka. Ocena učinka zato ni potrebna.

4. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Odbor za pritožbe je bil uveden z Uredbo (EU) št. 182/2011, da bi omogočil razpravo na bolj politični ravni, zlasti kadar odbor za pregled ne poda mnenja. Vendar doslej na splošno še ni preprečil nepredložitve mnenj ali pripomogel k razjasnitvi stališč držav članic, zato se je njegova dodana vrednost izkazala za omejeno. Namen predlaganih sprememb je omejiti tveganje za nepredložitev mnenj na ravni odbora za pritožbe, olajšati odločanje in zagotoviti politično odgovornost držav članic v zvezi z nekaterimi občutljivimi odločitvami. Predlagane spremembe bo treba po sprejetju ustrezno upoštevati v poslovniku odbora za pritožbe, ki ga bo treba zato prilagoditi v skladu s členom 3(7) Uredbe (EU) št. 182/2011.

- **Spremembe pravil glasovanja v odboru za pritožbe**

Odbori, vključno z odborom za pritožbe, v postopku pregleda skladno s členom 5(1) Uredbe (EU) št. 182/2011 podajo svoje mnenje z večino, določeno v členu 16(4) in (5) PEU ter, kadar je to ustrezno, v členu 238(3) PDEU. V členu 16(4) PEU in členu 238(3) PDEU je določena dvojna večina. Skladno s tem je kvalificirana večina dosežena, če večina:

- (1) vključuje vsaj 55 % držav članic. To pomeni, da mora kvalificirana večina vključevati vsaj 16 držav članic;

(2) predstavlja države članice, ki imajo skupaj najmanj 65 % prebivalstva Unije¹⁵.

Kadar ne glasujejo vse države članice, je v členu 238(3)(a) PDEU kvalificirana večina opredeljena kot najmanj 55 % udeleženih držav članic, ki imajo skupaj najmanj 65 % prebivalstva teh držav. V takih primerih mora manjšina, ki lahko prepreči sprejetje odločitev, vključevati najmanj minimalno število držav članic, ki predstavljajo več kot 35 % prebivalstva udeleženih držav članic, in dodatno državo članico, sicer se šteje, da je kvalificirana večina dosežena.

V skladu z veljavnimi pravili se vzdržani glasovi ali države članice, ki niso navzoče ali zastopane, ne upoštevajo pri doseganju kvalificirane večine za ali proti, vendar se ne odštejejo od skupnega števila, na podlagi katerega se izračuna 55 % držav članic in 65 % prebivalstva Unije. To v praksi pomeni, da se zaradi vzdržanih glasov pri glasovanjih in nenavzočnosti držav članic, ki se odločijo, da ne bodo navzoče ali zastopane, poveča verjetnost nepredložitve mnenj, s čimer se odločitev prenese na Komisijo. Veljavna pravila ne spodbujajo držav članic h glasovanju za osnutek izvedbenega akta ali proti njemu. Veljavna pravila glasovanja odboru za pritožbo torej ne omogočajo, da bi lahko izpolnjeval svojo vlogo.

Zato se predlaga sprememba pravil glasovanja v odboru za pritožbe, katere namen je zmanjšati tveganje za nepredložitev mnenj in razjasniti stališča držav članic, in sicer tako, da se države članice, ki niso navzoče ali se vzdržijo glasovanja, pri izračunu kvalificirane večine obravnavajo kot „neudeležene države članice“. To pomeni, da se bo dvojna večina (55 % držav članic, ki predstavljajo 65 % prebivalstva) izračunala samo na podlagi držav članic, ki glasujejo, torej bodisi za bodisi proti, v skladu s členom 238(3)(a) PDEU. Manjšina, ki lahko prepreči sprejetje odločitev, se bo prav tako izračunala v skladu z navedeno določbo Pogodbe.

Za zagotovitev, da je glasovanje reprezentativno, je treba v uredbo o postopku v odboru¹⁶ vključiti sklepčnost, ki določa, da se glasovanje šteje za veljavno samo, če udeleženi člani glasovanja v odboru za pritožbe predstavljajo navadno večino držav članic. Zadevne spremembe bodo vključene v člen 6(1) Uredbe (EU) št. 182/2011. Da bi se onemogočilo

¹⁵ Število prebivalstva in odstotki, ki ga predstavljajo, so določeni v Prilogi III k Poslovniku Sveta, tj. v Sklepu Sveta 2009/937 z dne 1. decembra 2009 o spremembi Poslovnika Sveta (2009/937/EU) (UL L 325, 11.12.2009, str. 35), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2016/2353 z dne 8. decembra 2016 (UL L 348, 21.12.2016, str. 27).

¹⁶ V veljavnem poslovniku je določena sklepčnost, za katero se zahteva navzočnost večine držav članic (UL C 183, 24.6.2011, str. 13).

preprečevanje postopka zaradi nedoseganja sklepčnosti, že zdaj velja, da odbor za pritožbe mnenja ni podal, ko se mu izteče rok za podajo mnenja.

- **Nadaljnja predložitev zadeve odboru za pritožbe na ministrski ravni**

Kot je opisano zgoraj, odbor za pritožbe doslej na splošno ni preprečil nepredložitve mnenj ali pripomogel k razjasnitvi stališč držav članic. Uredba (EU) št. 182/2011 vsebuje sklicevanje na ustrezno zastopanost¹⁷, poslovnik odbora za pritožbe, o katerem so se dogovorile države članice, pa določa, da raven zastopanosti v odboru praviloma ne sme biti pod ravno stalnih predstavnikov¹⁸. Izkušnje kažejo, da so države članice doslej večinoma zastopala njihova stalna predstavništva.

Za okrepitev vloge odbora za pritožbe v posebno občutljivih primerih se predlaga določitev možnosti nadaljnje predložitve zadeve odboru za pritožbe, kadar mnenje ni podano. S tem se bo omogočila vnovična obravnava težavnih zadev na ustrezni politični ravni. V ta namen se predlaga določitev možnosti, da se predsednik lahko odloči za sklic nadaljnje seje odbora za pritožbe, ob navedbi, da je ustrezna raven zastopanja na tej seji ministrska raven. Da se omogoči organizacija take nadaljnje seje, bi bilo treba rok za podajo mnenja odbora za pritožbe podaljšati za en mesec na skupno tri mesece od prve predložitve. Zadevne spremembe bodo vključene v člen 3(7) Uredbe (EU) št. 182/2011.

- **Objava glasov predstavnikov posameznih držav članic v odboru za pritožbe**

Za glasove predstavnikov držav članic v odboru za pritožbe se trenutno uporabljajo pravila o zaupnosti podatkov, določena v poslovniku odbora za pritožbe¹⁹, kot veljajo za odbore za pregled in svetovalne odbore²⁰. Člen 10 Uredbe (EU) št. 182/2011 določa informacije o postopkih v odboru, ki se lahko objavijo, v zvezi z glasovanjem pa je naveden sklic na „izide glasovanj“, tj. samo na skupne izide glasovanj in ne na glasove posameznih držav članic. Komisija meni, da je potrebna večja preglednost v zvezi s stališči, za katera se predstavniki držav članic opredelijo v odboru za pritožbe. Cilj predloga o objavi glasov predstavnikov držav članic je izboljšati jasnost stališč držav članic. Zadevna določba o objavi glasov posameznih predstavnikov držav članic v odboru za pritožbe bo vključena v člen 10(1)(e) in (5) Uredbe (EU) št. 182/2011.

¹⁷ Člen 3(7) Uredbe (EU) št. 182/2011.

¹⁸ Člen 1(5) poslovnika odbora za pritožbe (UL C 183, 24.6.2011, str. 13).

¹⁹ V skladu s členoma 9(2) in 12(2) standardnega poslovnika se v zbirnem poročilu s seje ne navedejo stališča posameznih držav članic v razpravah odbora, razprave odbora pa so zaupne.

²⁰ Glej člena 10(2) in 13(2) standardnega poslovnika za odbore (UL C 206, 12.7.2011, str. 11).

- **Določitev pravice do predložitve zadeve Svetu za podajo mnenja**

V skladu s členom 291 PDEU zakonodajalec pooblasti Komisijo za sprejemanje izvedbenih aktov pod nadzorom držav članic. Evropski parlament in Svet torej nimata nobene vloge v samem postopku odločanja, njuna udeležba pa je omejena na pravico do nadzora v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 182/2011.

V skladu s členom 291(1) PDEU so za izvajanje aktov Unije odgovorne države članice, ki nadzirajo Komisijo, če se nanjo prenesejo izvedbena pooblastila. Kadar državam članicam ne uspe izoblikovati jasnega mnenja v okviru tega nadzornega postopka, bi jim bilo treba omogočiti, da zadevo predložijo Svetu kot instituciji Unije, v kateri so vlade držav članic zastopane na ministrski ravni in imajo celovit pregled nad vsemi politikami Unije. Zato se predlaga, da se Komisiji omogoči uradna predložitve posebnih zadev, o katerih odbor za pritožbe ni podal mnenja, Svetu za pridobitev nezavezujočega mnenja, da bi dobila njegovo politično stališče o posledicah nepredložitve mnenja, vključno z institucionalnimi, pravnimi, političnimi in mednarodnimi posledicami. Komisija bi morala upoštevati vsa stališča, ki jih Svet izrazi v treh mesecih od predložitve zadeve. V ustrezno utemeljenih primerih lahko Komisija pri predložitvi določi krajši rok.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 182/2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 291(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²¹ določa splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.
- (2) Izkazalo se je, da sistem, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 182/2011, v praksi na splošno dobro deluje ter zagotavlja ustrezno institucionalno uravnoteženost vlog Komisije in drugih udeleženih akterjev. Navedeni sistem bi moral zato še naprej delovati brez sprememb, razen nekaterih ciljno usmerjenih sprememb, povezanih s posebnimi vidiki postopka na ravni odbora za pritožbe. Namen teh sprememb je zagotoviti širšo politično odgovornost in lastno odgovornost glede politično občutljivih izvedbenih aktov, vendar brez sprememb pravnih in institucionalnih pristojnosti glede izvedbenih aktov, urejenih z Uredbo (EU) št. 182/2011.

---

²¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (3) V Uredbi (EU) št. 182/2011 je določeno, da se v več posebnih primerih zadeva predloži odboru za pritožbe. V praksi se je odbor za pritožbe sestel v primerih, kadar odbor v postopku pregleda ni dosegel kvalificirane večine niti za niti proti, zaradi česar ni podal mnenja. Večina teh primerov je bila povezana z gensko spremenjenimi organizmi, gensko spremenjenimi živali in krmo ter fitofarmaceutskimi sredstvi.
- (4) Izkušnje so pokazale, da se v odboru za pritožbe v veliki večini primerov ponovi izid iz odbora za pregled, zaradi česar se mnenje ne poda. Odbor za pritožbe torej ne pripomore k razjasnitvi stališč držav članic.
- (5) V Uredbi (EU) št. 182/2011 je določeno, da lahko Komisija v takih primerih sprejme osnutek izvedbenega akta, kar ji daje diskrecijsko pravico.
- (6) Ta diskrecijska pravica pa je bistveno manjša v primerih, povezanih z odobritvijo proizvodov ali snovi, kot na primer na področju gensko spremenjenih živil in krme, saj mora Komisija sprejeti odločitev v razumnem roku in se ne sme vzdržati sprejetja odločitve.
- (7) Komisija je sicer pooblaščenca za odločanje v takih primerih zaradi posebne občutljivosti zadevnih vprašanj, vendar bi morale tudi države članice v celoti prevzeti svojo odgovornost v postopku odločanja. To pa ni mogoče, kadar države članice niso sposobne doseči kvalificirane večine, med drugim zaradi precejšnjega števila vzdržanih glasov ali nenavzočnosti na glasovanju.
- (8) Za povečanje dodane vrednosti odbora za pritožbe bi bilo treba torej okrepiti njegovo vlogo, tako da se določi možnost sklica nadaljnje seje odbora za pritožbe, kadar mnenje ni podano. Ustrezna raven zastopanja na nadaljnji seji odbora za pritožbe bi morala biti ministrska, da se zagotovi politična razprava. Da se omogoči organizacija take nadaljnje seje, bi bilo treba podaljšati rok za podajo mnenja odbora za pritožbe.
- (9) Pravila glasovanja v odboru za pritožbe bi bilo treba spremeniti, da se zmanjša tveganje za nepredložitev mnenja in spodbudi predstavnike držav članic, da se opredelijo za jasno stališče. Za ta namen bi bilo treba pri izračunu kvalificirane večine za udeležene države članice šteti samo države članice, ki so navzoče ali zastopane in ki se ne vzdržijo glasovanja. Za zagotavljanje, da je izid glasovanja reprezentativen, bi bilo treba glasovanje šteti za veljavno samo, če udeleženi člani odbora za pritožbe

predstavljajo navadno večino držav članic. Če se sklepčnost ne doseže pred iztekom roka, v katerem mora odbor sprejeti odločitev, se kot doslej šteje, da odbor ni podal mnenja.

- (10) Komisiji bi bilo treba omogočiti, da v posebnih primerih zaprosi Svet za mnenje in usmeritev glede širših posledic nepredložitve mnenja, vključno z institucionalnimi, pravnimi, političnimi in mednarodnimi posledicami. Komisija bi morala upoštevati vsa stališča, ki jih Svet izrazi v treh mesecih od predložitve zadeve. V ustrezno utemeljenih primerih lahko Komisija pri predložitvi določi krajši rok.
- (11) Povečati bi bilo treba preglednost glasov predstavnikov držav članic v odboru za pritožbe in objaviti glasove predstavnikov posameznih držav članic.
- (12) Uredbo (EU) št. 182/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 182/2011 se spremeni:

(1) členu 3(7) se doda naslednji šesti pododstavek:

„Kadar v skladu z drugim pododstavkom člena 6(3) mnenje v odboru za pritožbe ni podano, se lahko predsednik odloči za sklic nadaljnje seje odbora za pritožbe na ministrski ravni. V takih primerih odbor za pritožbe poda svoje mnenje v treh mesecih od datuma prve predložitve.“;

(2) člen 6 se spremeni:

(a) odstavku 1 se doda naslednji drugi pododstavek:

„Vendar se za udeležene člane odbora za pritožbe štejejo samo člani odbora za pritožbe, ki so ob glasovanju navzoči ali zastopani in se glasovanja ne vzdržijo.“

Večina iz člena 5(1) je kvalificirana večina iz člena 238(3)(a) PDEU. Glasovanje se šteje za veljavno samo, če udeleženi člani predstavljajo navadno večino držav članic.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Kadar mnenje v odboru za pritožbe ni podano, lahko Komisija zadevo predloži Svetu, da ta poda mnenje, v katerem navede svoja stališča in usmeritev glede širših posledic nepredložitve mnenja, vključno z institucionalnimi, pravnimi, političnimi in mednarodnimi posledicami. Komisija upošteva vsa stališča, ki jih Svet izrazi v treh mesecih od predložitve zadeve. V ustrezno utemeljenih primerih lahko Komisija pri predložitvi določi krajši rok.“;

(3) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) izide glasovanj, v primeru odbora za pritožbe pa tudi izražene glasove predstavnika vsake države članice;“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Napotila na vse dokumente iz odstavka 1(a) do (d), (f) in (g) ter informacije iz točk (e) in (h) navedenega odstavka se objavijo v registru.“

Člen 2

Ta uredba se ne uporablja za nerešene postopke, v zvezi s katerimi je odbor za pritožbe na datum začetka veljavnosti te uredbe že podal mnenje.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik